

Ko nozīmē būt patriotam?

Vārds "patriotisms" cēlies no latīņu vārda "patria", kas tulkojumā nozīmē "tēvu zeme". Pasaulē, droši vien nav cilvēka, kurš nebūtu kaut reizi izjūts patriotiskas jūtas. Tie ir brīži, kad katram gribas apliecināt savu mīlestību, vienotību un lepnumu. Un tie ir brīži, kas liek cilvēkiem saprast, ka viņi ar savu godīgo darbu un mīlestību ir mazs ķieģelītis lielā ēkā, kuru veido visi dzimtās zemes iedzīvotāji. Savas domas par patriotismu izteica arī mūsu skolēni. Šie darbi ir mūsu "mazais ķieģelītis lielā ēkā", ko sauc par PATRIOTISMU.

Es lepojos ar Latvijas sporta mēlētājiem, jo lai cik maza būtu Latvija tā var iegūt labas vietas. Piemērs tam ir šogad basketbola čempionāts kur latvieši ieguva piekto vietu un šogad hokeja čempionāts kur latvieši ieguva trešo vietu.

Vēl es lepojos ar Latvijas dabu, jo Latvijā ir ļoti maisti meži un kalni, plavas un pilnietas.

Klimats Latvijā arī nevar apriest, jo vasarā te ir silts un saulains, rudeni ir maistas lapas, ziemā te ir vēss bet maisti sniegains un pavasarī ir maistas beigas.

Beigu beigās Latvija ir ļoti maista un savāciena neta cīta valsts un daudzlabāse dzīvojn Latvijā neta iautiēdā Bang alaleiā.

Es esmu lepna, ka esmu latvieti Latvijā! Īpašu lepnumu par savu valsti izjūtu latviešu Dziesmu un Deju svētkos. Vispiļktākās emocijas izjūtamās gājiena laikā, kad cilvēkos ir patiesa sajūsmā un iz katrās acīs ir redzams lepnums un patriotisms par savu valsti. Patra dziesma un deja kas cilvēkiem liek dziedāt un dejot līdzī. Arī Dziesmu un Deju svētku koncerti apvieno Latvijas tautu kopē no visas pasaules, gan vecus, gan jaunus un visi apvienojas dziedāt latviešu zināmas un mīlas dziesmas. Tā ir mūsu tauta, tā ir mana dzimtene, mīnē Latvija!

Es izjūtu lepnumu pret savu valsti Pasaules Čempionātā hokejā.

Jā, mums bija sāpīgas sakāves, it īpaši pret Kanādu, bet tas melnā mūsu valsts izlasei apstāties. Mums bija skaista uzvara pret Čehiju, un sagrāvām Kasahatānu. Katheieru tauta televizoru ekrāniem skatījās, kā katheiera uzvar spēles, kurās uzvaras iespējams bija pret mums. Pēc spēlēm varēja redzēt izlasi pretinieku sefās, jo viņi pirms spēlēm ar mums domāja, kas gan ir tā mūsu katheiera un viņu hokeja komanda. Ar šādu vienotību tikām līdz cīmai par 3. vietu. Pēdējā spēlē ar ASV bija saspringta un līdzīga. Papildlaikā bijām labā situācijā „Rūķis met un VAAAAARTI”, šajā brīdī katheiera pieleca kājas. Katheiera ieguva 3. vietu Pasaules Čempionātā hokejā.

Tāpat bija katheiera tauta bija ļoti lepna, un tas arī pierādīja, cik mums tauta ir vienota un noturīga.

Lepnumu par savu zemi izjūtu piedaloties XXVII Pasaules latviešu Dziesmu un XVII Dēļu svētkos, spēlējot latviešu instrumentu orķestri. Īpaši lepna biju, kad piedalījās dziesmu svētku gājībā. Mājot visiem, kas ne malas skatījās, atbalstīja un piecēlās par svētku dalībniekiem. Kad pieaugušo dziesmu svētku ir pagājuši, jānāk pārieties skolēnu svētkiem. Šajos svētkos savu orķestri lielu malā, bet piecēlās dēji.

Vienmēr lepāties ar savu zemi, kurai ir ļoti svarīgi iekopt latviešu tradīcijas, arī mani un manas brāles ne būtu tik mīlīgas.

Es vienmēr jutos ļoti labi dzīvojot Latvijā. Man vienmēr ir lepnums, ka dzīvoju tieši šajā valstī. Manuprāt, Latvija ir ļoti skaista. Mūsu tauta ir saliedēta un mierīga. Es jutos ļoti lepna, ka mums Latvijā ir tik skaista daba. Man ļoti patīk mūsu Baltijas jūra. Es aizbraucu uz jūru, sajūtu to svaigo gaisu, redzu sakoptu pludmali, jūtu labo atmosfēru visapkārt.

Man patīk, ka Latvijā es jutos droši. Aizbraucot ceļojumā, man vienmēr patīk atgriezties mājās, Latvijā. Sajūtot to svaigo gaisu, zālos mežus, aizbraukt uz laukiem pie saviem tuvākajiem cilvēkiem. Tā noteikti ir ļoti laba sajūta. Esmu pateicīga Latvijai par visu, ko man tā ir dāvājusi.

Es jūtos lepna par savu zemi,
tad kad esi pa Latvijas ielām, kas Ojāra Vācieša
dzejā, sūnu Latvijas svētus, un kad redzu pilsnā
Latvijas karogu.

Esmu lepna arī tad esi lāpu gājienā un dejoj
tautas dejas, abriņģi, Imants Ziedans dārbus,
redzēt un dzirdēt dziesmu svētus un runāt
mūsu valodā.

Man nevajag īpašu brīdi, jo katru dienu
jūtos lepna par savu zemi.

Mēs esam ļoti mazs, bet stipra tauta, un esmu
lepna, ka esmu daļa no tās.

Es nekad nebiju domājusi, ka sajutīšu tādu lepnumu par
mūsu zemi, kad Lāčplēša dienā devos lāpu gājienā un apskatīju
mūžmūžu Rīgu. Tas bija ļoti skaisti un emocionāli. Vairums cilvēku
devās lāpu gājienā. Katram mums mūžmūžu spožas lāpu līdzenas
un latviešu tauta apvienojusies devās gājienā. Tas bija neizmēstams
skaisti. Rīgo mūžmūžu mazās, siltās gaisminās, kas simbolizēja
Lāčplēša degošo sirdi par Latviju. Aprāt bija salīdas sveces
mūsu karogu krāsās, kas tie krāsni mūžmūžu un Rīgas ielām.

Pēc šī gājiena jūtos ļoti lepna, jo latviešu tauta apvienojusies
devās šajā lāpu gājienā un kopīgi svinot Lāčplēša dienu
izstaigāja burvīgo Rīgu.

Nelūgta oriģināls, tomēr biju lepna par savu valsti tad, kad
sportā latvieši sasniedza nesapņoto.

Tas biju laiks, kad pat vēl nodarbojos ar basketbolu. Es jūtos
ļoti lepna par savu valsti tad, kad Latvija iekļu olimpiskajās
spēlēs 3x3 basketbolā 2021. gada Tokijā. Šo prieku pārliecināties, ka
mūsu sporta veids olimpiskajās spēlēs bija pirmais reizi un ar to mūsu
Latvija palika sporta vēsturē mūžmūžu kā pirmie.

Latviešu tauta ir ļoti spēcīga, tāpēc nekad nevajag padoties.
Mūsu sportisti 3x3 basketbolā to pierādīja. Ar ticību, cieņu
pērēm un darbu, var sasniegt mērķus.

Kas man uka
sajust lepnumu par
savu valsti.

Es lepojos par to, ka dzīvoju Latvijā, pat
ja tā nav vislielākā vai vissīprākā valsts.

Es esmu lepna par to, ka mums ir sava
valsts, sava neatkarīgā un mierīgā valsts. Es lepojos
par visiem cilvēkiem kas ir cīnījušies par Latvijas
neatkarības atjaunošanu. Es lepojos par to, ka mums,
Latvijā, ir daudz mežu. Es arī lepojos par to, ka
mums ir tāda lieta kā „Vispārējais latviešu Dziesmu un
Deju svētki” kas dod brīnišķīgu sajūtu.

Latvija ir valsts, kurā es piedzimu un es
vienmēr par Latviju lepošos.

Patriotisms nozīmē, ka mēs visi cieņājam mīlestību,
patriotismu. Jo arī mēs, ja tu esi gatavs cīnīties, aizstāvēt
savu valsti.

Es patriotismu esmu sajūti hokejā, basketbolā un citos
čempionātos, kā arī turnīros, kas notika Japānijā. Tā, kad
es ar komandu bijām Japānijā, mēs sacentāmies ar komandu,
kas bija no Somijas, Japānijas, Japānijas un trīs no Latvijas,
un beigās top četri bija trīs latviešu komandas, un pie
manis pienāca spēlētājs no Somijas un jautāja: „No kurienes
jūs esat?” un es lepi teicu, ka mēs no Latvijas, un
tā ir izskatījās pārstāvis, bet mēs lepi.

Es par latvijā esmu ļoti lepna daudzās veidos.

Ļoti lepojos par panākumiem hokejā, basketbolā. Par Vispārējiem
latviešu Dziesmu un Deju svētkiem, par to, cik latvieši ir patriotisma
un atbalsta. Esmu lepna par to, ka ir ļoti daudz slaveni latviešu rakstnieki
un dzejnieki. Mani ļoti priecē, ka latvija ir brīva un neatkarīga
valsts, esmu pateicīga tiem, kuri latvijā par tādu padarīja, atdodot
savas dzīvības. Esmu lepna par valodu, kurā runājam. Lepojos ar
to, ka esmu dzimusi un uzaugusi latvijā.

Es mīlu tevi, LATVIJA!

Nelūgju tur dzīvot, bet skatoties un klausoties Dziesmu un Deju svētku noslēguma koncertu viss, kas mani tajā brīdī pārņēma bija zosāda, asaras, lepnums. Lepnums par to, ka tas, ko dzirdam ir Latvija.

Arī Dziesmu un Deju svētku deju koncertu skatoties bija lepnums. Par to, ka apģērbs, kas dejotājiem mugenā ir latvju brūnci un vestes, zemes un saules. Lepnums par to, ka dejotot deju ievieido latvju rakstus.

Dziesmu un deju svētki ir mūsu Zemes mantojums un kopība, kurā iepazīs mūsu vienotību caur mūziku un deju.

SIS GARS LATVIJAI SPORTĀ IR NESIS LIELU VEIKSMI - HOKEJĀ 3 VIETA BASKETBOLĀ 5 VIETA.

BŪT PATRIOTAM, NOZĪMĒ ATBALSTĪT SAVĒJOS - GAN PRIEKŠI, GAN BĒDAS.

KOPĀ PZIEDĀT - DIEVS SVĒTĪ LATVIJU.

TAD, KAD HOKEJĀ UZVARĒJĀM ČEHIJU, ZINĀJĀM, KAD NEAPOSIMIES, MĒS LĪDZ PĒRĒJAI MINŪTEI.

TAS MIRKLIS, KAD IEMETĀM RĪPU UN IZCĪMIJĀM BRONZAS MEDĀLU, BIVA NEAPRAKSTĀMS.

BASKETBOLISTI, ŠOGAD ARĪ MŪS IEPRIECINĀJA PAR 5. VIETU, PRIECĀJĀS VISA LATVIJA.

SARAUJ LATVIJA!

Erasmus brauciens.

Kad es jutos lepna par savu valsti? Notika neizmirstams mirklis manā dzīvē! Es 25. septembrī lidogiju uz Poliju Erasmus braucienā.

Tajā dienā mums bija jāstāsta par savu valsti. Mēs stāstījām par par mūsu skolā, pilsētu, par pulciņiem un stundu sarakstiem. Kad es par to stāstiju biju ļoti satraukta. Jāstāsta bija angļu valodā lai saprastu cilvēki no Polijas, Rumānijas, Slovēnijas un Turcijas.

Es tajā brīdī biju gandarīta un lepnojos par savu valsti. Pēc tam kad mēs nepresentējām par savu valsti mēs aplaudēja. So mirkli es nekad neaizmirsīšu.